

Pla de curs - Material de la Jornada

*Cridats a ser responsables
i solidaris en un món
consumista*

Horari

MATÍ

9,30	Acolliment i recollida del material del curs.
10,00	Pregària i benvinguda a la Jornada
10,30	Constitució del Consell Extraordinari Presentació dels Candidats a President Presentació del Pla de Curs
11,15	Testimonis i Ponència
12,15	Torn de Paraules Salutació dels convidats
12,30	Descans Temps per votar
13,00	Treball de grups Tallers alternatius
14,00	Dinar de germanor

TARDA

15,00	Compartim el cafè i les postres
16,00	Recòmpte de vots i elecció del nou President Acomiadament del President sortint Benvinguda al nou President Acomiadament dels diferents responsables sortints Informacions
17,00	Eucaristia Comiat

Índex

JORNADA GENERAL

• Horari de la Jornada General	Pàg. 2
• Documents que trobareu a la bossa	3
• Salutació.....	4

PLA DE CURS

• Calendari del Curs	5
• Prioritat: Responsables i solidaris en un món consumista.....	6
• Material per treballar la prioritat del curs	
• Proposta de Revisió de Vida.....	8
• Proposta d'Estudi d'Evangelí.....	9

MATERIAL DE LA JORNADA

• Comiat del President sortint.....	10
• Pregària del matí.....	11
• Eucaristia	12
• Manifest	15

DOCUMENTACIÓ QUE TROBAREU A LA BOSSA

El butlletí 187

Materials de formació

Document d'ACO núm 20: **Notes sobre la crisi econòmica**

Document d'ACO núm 21: **Pau, l'Apòstol de Jesucrist**

Llibret sobre sant Pau

El butlletí núm 187

Documents aprovats en el IX Consell, Lleida 2009

Prioritat curs 2009-2010:

Responsables i solidaris en un món consumista.

Prioritat curs 2010-2011:

L'opció preferencial pels pobres des de la militància obrera i cristiana.

Prioritat curs 2011-2012:

Lliures i profetes en una societat plural.

Document Intern:

- Organització
- Iniciació i extensió territorial
- Consiliaris
- Formació
- Publicacions
- Comunicació interna i externa

Salutació

Amics/gues,

Sigueu benvinguts/des a aquesta 56ena Jornada General de l'ACO. Tant si és la primera vegada que hi participeu com si ja fa una pila d'anys que ho feu, us desitgem que us hi trobeu a gust. Amb aquesta trobada oberta i familiar, de convivència però alhora intensa, que organitzem cada any per aquesta data, engegem el nou curs els i les militants d'ACO i totes aquelles persones properes que ens heu volgut acompanyar.

El curs passat, en el IXè Consell celebrat a Lleida, vam triar les prioritats a treballar en els propers anys; aquestes prioritats ens han d'ajudar a centrar la nostra acció militant per tal de respondre més i millor als nous reptes que ens planteja la nostra societat i, en concret, la classe obrera de la que formem part. Enguany la prioritat en la que ens concentrarem és *«Responsables i solidaris en un món consumista»*.

En un context social i econòmic de crisi que està afectant una gran part de la població, el treball d'aquesta prioritat pren ple sentit. En els darrers anys, milers de persones ens hem vist abocades a un consum compulsiu que depassava les nostres possibilitats econòmiques i, de ben segur, les nostres necessitats reals i que també depassa, de lluny, les possibilitats i les necessitats de la major part de la població del món i la capacitat de resposta del mateix planeta. Durant tot aquest temps en què la sobrevaloració econòmica i els especuladors anaven de la mà (especialment en l'habitatge), hem anat constatant que el creixement econòmic no ha suposat una millora (ans al contrari) en la vivència i la promoció de la cultura de la comunicació, de la millora de les relacions personals, de la dignitat dels treballadors/es, de la promoció dels més necessitats de la nostra societat, del respecte pel medi ambient, i, en definitiva, de l'autèntic benestar personal i col·lectiu.

En aquesta Jornada General començarem a aprofundir en el tema, com a moviment, ens hi ajudaran els testimonis de dues famílies al voltant del seus estils de vida que miren de fer front al consumisme imperant. La ponència del Josep Ma. Fisa ens ajudarà a aprofundir-hi des de la visió i l'experiència creient.

També aprofitarem per a presentar el Pla de Curs que recollirà totes les activitats programades per avançar, junts, com a moviment.

Una novetat per aquesta Jornada és que, en paral·lel al treball de grups per a aprofundir en els testimonis i en la ponència, es presentaran experiències d'alternatives al consum en diferents tallers.

També hi ha prevista l'elecció del nou President del moviment ja que l'Alfons Collado finalitzarà els quatre anys de responsabilitat. Acomiadarem, també, com a responsables de Zona o de Comissions i que han format part del Comitè General: Ramon Companyó (responsable de la Zona Besòs), Josep Lligadas (responsable de Formació), Albert Marín (Responsable del *Butlletí*), Josep Sánchez (responsable Internacional) i Pere Pérez (responsable de la Zona Vallès Oriental). També donarem la benvinguda als nous responsables.

Al final de la Jornada, celebrarem la fe i la vida a l'Eucaristia que acabarem, com és habitual, amb la lectura del Manifest de la Jornada.

Bona Jornada General a totes i a tots!

Comitè Permanent

Calendari del curs

JORNADES DE TOT EL MOVIMENT

12 d'octubre del 2009: **Jornada General**

5, 6, 7 i 8 de desembre del 2009: **Trobada d'intercanvi a Madrid**

23 i 24 de gener del 2010: **Recés**

27 i 28 de febrer del 2010: **XVII Jornades de Consiliaris**

6 i 7 de març del 2010: **Jornades de Responsables**

Del 1 al 4 d'abril del 2010: **Setmana Santa**

Del 23 al 28 d'agost del 2010: **Exercicis d'Estiu**

JORNADES DE FORMACIÓ

2 i 9 de febrer del 2010 de 7 a 9 del vespre.
Sant Pau, aquest apòstol incomode.

17 d'abril del 2010 de 5 a 7 de la tarda.
Crisi econòmica: resistència o submissió

REUNIONS DEL COMITÈ GENERAL

19 de setembre del 2009 Comitè extraordinari

7 de novembre del 2009 Comitè ordinari

12 de desembre del 2009 Comitè ordinari

9 de gener del 2010 Comitè extraordinari

6 de febrer del 2010 Comitè ordinari

6 de març del 2010 Comitè ordinari

10 d'abril del 2010 Comitè ordinari

8 de maig del 2010 Comitè ordinari

5 de juny del 2010 Comitè ordinari

3 de juliol del 2010 Comitè ordinari

ALTRES CELEBRACIONS

Jornada d'Estudi de la POC:

13 de febrer del 2010

**Celebració del 1er de Maig
de la POB:**

24 d'abril del 2010

Responsables i solidaris en un món consumista

1. Vivim immersos en un món consumista.

Des de les societats riques, on un 20 % consumeix el 80 % dels recursos existents, fins a les més pobres, que malden per entrar-hi. És, amb tota certesa, un dels trets bàsics de la nostra època, l'enfocament prioritari de bona part de la població actual, el punt de vista que ha suplantat ideologies, religions i valors.

S'entén com a consum la despesa de recursos per satisfer una necessitat. Abans, les societats s'autoabastien i només es comprava allò que no es podia produir; i els productes duraven i es reutilitzaven. Al llarg del segle

XX, amb els avenços tècnics la fabricació va esdevenir ràpida i barata i el que interessava era vendre com més millor. I la publicitat va començar a crear necessitats per generar nous consums. Anar a la moda, ascendir socialment o no ser menys que algú altre són necessitats induïdes pel mercat.

Tot i que és innegable que aquest procés va tenir alguns aspectes positius (alliberar temps personal, desenvolupament econòmic, increment del benestar), la tendència

actual al consum desmesurat (cada dia hi ha més consumidors i consumeixen cada cop més) augmenta les desigualtats entre la població mundial i destrueix el medi ambient. I això segueix passant quan la major part de la població mundial no cobreix les seves necessitats bàsiques. A més, tothom ha de saber que el planeta no resistiria si tota la població es posés a consumir al mateix nivell que la societat occidental.

Si donem un cop d'ull al nostre món ens adonarem que la societat consumista no ens fa més feliços ni més lliures, ja que el plaer de posseir és tan efímer com el producte que l'ha provocat i ens sotmet a la brutal

dependència del mercat; es fa porucs en pensar que només si consumim seguirà havent-hi feina; esdevenim treballadors espremuts i rebutjats del món laboral quan li convé al mercat; no ens fa més solidaris ni més respectuosos amb els pobres ni amb el planeta en no garantir un futur de benestar per a tothom, mentre que produeix un col.lapse dels recursos d'abast mundial. I a sobre, ho hem pogut veure, ens ha abocat a una crisi econòmica de dimensions i efectes imprevisibles.

2. Prenem consciència que això ha de canviar

Cal protegir tot allò que aquesta lògica descompensadora amenaça: el medi ambient, el clima, els recursos naturals, les conquestes de la democràcia, els valors d'equitat i fraternitat, la major part d'habitants del planeta i les generacions futures. Quan el sistema de mercat actual ens vol reduir a simples consumidors individuals, hi hem de respondre amb una visió col.lectiva, conscients que ens hi juguem el benestar de tots: haurem de canviar profundament les nostres formes de treballar, de produir i de consumir. I encara més, en un moment en què la crisi sembla

col.lapsar el sistema, hauríem de saber aprofitar l'oportunitat per establir-ne unes bases noves, més justes i solidàries.

Tot això ens planteja un esforç imaginatiu, responsable i sense complexos, per trobar alternatives al consumisme actual. Per descomptat, totes comencen amb una presa de consciència individual, a partir d'estímuls personals, solidaris; però s'ha de transcendir aquest nivell i fer-lo col.lectiu. El suport de grups i comunitats facilita el canvi d'hàbits i reforça el sentit de responsabilitat. Però si a més som capaços d'aconseguir que, a través de mecanismes de participació democràtica, una societat pugui acceptar limitacions i formes de

vida més austeres, haurem trobat el bon camí. ¿No és funció de la política vetllar pel benestar actual i futur de les persones? Des d'un ferm compromís amb els més pobres, si cal prendre algunes decisions impopulars, estudiem-les, valorem-les, consensuem-les... però tirem-les endavant, perquè la nostra societat ha de modificar amb urgència molts hàbits, valors i prioritats. I a l'hora de votar i de demanar resultats ho tindrem en compte. Implicar-se de debò en aquest tema, ¿no seria una bona forma de retornar prestigi i dignitat a la política? A més, des del moviment podem donar suport a accions o propostes polítiques concretes. I des dels sindicats, ¿sabrem convèncer els nostres companys i companyes del fet que cal exigir també respecte per l'entorn, mesures que permetin compatibilitzar horaris laborals i família o fórmules per fer que el treball esdevingui enriquidor humanament, en comptes de centrar les reivindicacions només en la seguretat i els augments salarials?

3. Interrogants i propostes

Fins a quin punt som conscients dels riscos que aquest consumisme massiu comporta? ¿Tenim presents els pobres d'aquest planeta (la majoria), la crisi de la fam, mentre el primer món s'apropia dels recursos de tota la humanitat?

Per què i com hi podem lluitar? ¿Som capaços de descobrir que un viure més auster i conscient pot millorar la vida de les persones més desfavorides, així com la qualitat de les relacions personals? Des de la nostra perspectiva cristiana i obrera, hi tenim res a dir? Ha de ser un eix prioritari del treball de l'ACO? ¿Pot oferir una formació específica per fer-nos més lliures enfront del consumisme? Quins valors i actituds de Jesús ens impulsen a canviar radicalment les formes de vida actuals? Si aquest és el món en què ens ha tocat de viure, ¿podem inhibir-nos-en? ¿O bé hem d'admetre que és un nou camp que s'obre a la militància, i que reclama amb urgència el nostre compromís? Sabrem fer públiques les propostes treballades a l'ACO? Podem aportar-hi una veu i una missió profètiques?

Intentem analitzar el nostre consum i delimitar quines serien les necessitats bàsiques i quines són necessitats induïdes. Revisem elements com sou; vivenda, hipoteques; temps de lleure: diversions, viatges, vacances; béns patrimo-

nials, plans de pensions, assegurances; menjar i vestir; productes culturals; transport ... Refem la nostra història personal i familiar: ¿què ha canviat en les formes i objectes de consum? ¿Tenim en compte que les relacions personals poden esdevenir actes de consumisme (utilització de les persones, superficialitat de les relacions...)?

Preguntem-nos quines reaccions acostumem a tenir davant de les propostes de consum. ¿Som coherents amb el que pensem? ¿Com es viu en el nostre entorn més proper: família, companys, veïns?

Quins valors i contravalors hi descobrim? Quines contradiccions ens planteja des d'una visió cristiana i obrera? Quines dificultats trobem a avançar per un camí menys consumista?

Quines alternatives al consum practiquem o veiem viables a curt termini (cooperatives de consumidors responsables, banca ètica, comerç just, projectes d'austeritat, renúncies concretes)? ¿Valorem les propostes col·lectives de consum per sobre de les individuals? Fent això, quins valors hi descobrim? Sabem transmetre'ls? Ho comuniquem als fills, als joves? El fet de compartir, ¿ens porta a un procés de comunió amb els altres? ¿Som solidaris, també dedicant-hi recursos, amb les persones o societats amb més precarietats?

En el àmbits més col·lectius (sindicats, política, associacions, grups diversos), ¿ens veiem amb cor de defensar propostes de limitació del consum? Militem en alternatives en aquest sentit? ¿Mantenim la utopia de trobar alternatives al consumisme i al capitalisme que apostin per un món nou i una nova persona?

Revisió de Vida

Fer una roda de fets en que cadascú aporti un fet o situació relacionat amb el consumisme, i com ens ha afectat personalment o col·lectivament. Escollir un fet.

VEURE

- ◆ Explicar amb detall el fet.
- ◆ Quina situació o fet relacionat amb el consumisme hem viscut?
- ◆ Quins factors personals, familiars, socials s'han vist implicats en aquest fet o situació?
- ◆ Quines han estat les conseqüències, i com ens han afectat personalment o al meu entorn més immediat?
- ◆ Quina ha estat la nostra resposta davant d'aquest fet o situació?
- ◆ Quines causes estarien al darrere d'aquest consumisme? Quina ha estat la nostra responsabilitat del progrés del consumisme?
- ◆ Quina actitud en concret és la que hauria de revisar?

JUTJAR

Contrastem aquests fets o situacions amb l'Evangelí de Jesús i els valors tradicionals de la classe obrera.

Mt 22,1-10

La taula del Regne és una taula de gratuïtat; som convidats a la plena comunió. Qui pren la iniciativa en aquest convit és el Pare, i nosaltres hem de saber valorar, agrair i respondre a aquesta invitació. En el fons se'ns planteja quines són les nostres prioritats en la vida i la militància.

Mc 10,17-31

L'actitud de l'home ric i la dels deixebles estan contraposades. L'home ric té una consciència de ser just, però és esclau de les seves riqueses. Els deixebles tenen consciència de les seves limitacions, però han donat prioritat al seguiment de Jesús. La conseqüència és la tristesa del primer, i una riquesa humanament més plena en els deixebles.

Lc 16,19-31

La Paràbola del ric i Llàtzer és una crida a la coherència. Seguir Jesús implica tenir els ulls ben oberts a les necessitats que trobem en el nostre entorn. No podem tancar els ulls, no podem viure com si els que pateixen no existissin; si actuéssim d'aquesta manera ens tancaríem al projecte de Déu sobre el món i sobre nosaltres.

2 Co 8,8-15

Jesucrist fent-se pobre ens va enriquir. Aquesta afirmació no és un joc de paraules, implica entrar en una lògica diferent a la que podem trobar en el món i endinsar-nos en la lògica de l'Evangelí. Quan compartim el que tenim no fem una gest de proselitisme, fem un acte de justícia; doncs, en el projecte de Déu «Hi ha d'haver igualtat».

- ◆ Què em diu Jesús?
- ◆ Quina és la Bona Notícia que se'm transmet?
- ◆ Quina presència de Déu i del Regne hi descobreixo en aquest Evangelí?

- ◆ Replantem el fet i/o situació revisats, quines crides i reptes em planteja aquest Evangeli?
- ◆ Què ens planteja de cara a la nostra militància obrera i cristiana?

També podríem partir de testimonis de militants que ofereixen una alternativa de valors i d'estil de vida al consumisme.

ACTUAR

- ◆ Quines actituds de conversió hem descobert en aquesta revisió de vida?
- ◆ Quins compromisos personals o col·lectius se'n deriven d'aquestes crides?
- ◆ Quins objectius ens podem plantejar?
- ◆ Quines persones o col·lectius hauríem d'implicar en aquest compromís?

Estudi d'Evangeli

Lc 12,22-34

Després digué als seus deixebles:

-Per això us dic: No us preocupeu per la vida, pensant què menjareu, ni pel cos, pensant com us vestireu. La vida val més que el menjar, i el cos més que el vestit. Fixeu-vos en els corbs: no sembren ni seguen, no tenen rebost ni graner, i Déu els alimenta. I vosaltres valeu molt més que els ocells! ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida? Així, doncs, si no podeu aconseguir ni una cosa tan petita, per què us preocupeu de les altres? Fixeu-vos com creixen les flors: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles. I si l'herba, que avui és al camp i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, molt més farà per vosaltres, gent de poca fe. No busqueu, doncs, què menjareu o què beureu, ni en passeu ànsia. Això, tots els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, busqueu més aviat el seu Regne, i això us ho donarà de més a més.

»No tinguis por, petit ramat, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i doneu els diners com a almoina. Procureu-vos bosses que no es facin malbé, reuniu-vos al cel un tresor que no s'acabi; allà, els lladres no s'hi acosten, ni les arnes no destrossen res. Perquè on teniu el tresor, hi tindreu el cor.

Tots tenim a la vida un tresor, que condiciona les nostres decisions i opcions més importants (el nostre cor), i pel qual som capaços de renunciar a totes les altres coses que tenim. Jesús ens planteja la importància d'adonar-nos realment de quin és el nostre veritable tresor; i ens convida a, si cal, ser-ne crítics.

Per intentar aconseguir qualsevol tresor, cal tenir confiança; sense aquesta confiança no és possible que visquem l'aventura que implica esforç i recerca. Jesús ens proposa un tresor diferent als que ofereix el món, i ens assegura l'acompanyament i l'ajuda del Pare en aquest esforç i recerca. Realment, ¿hi confiem en aquesta proposta de Jesús?

I llegint l'Evangeli questionem-nos:

- ♣ El consumisme és una recerca de seguretat en el que tenim. A on té Jesús posada la seva confiança com a persona?
- ♣ Quina és la relació que Jesús té amb el Pare? M'hi trobo identificat en aquesta relació?
- ♣ Quin són els tresors que donen realment valor i sentit a la nostra vida i militància?
- ♣ Com ser militant d'ACO ens dóna l'oportunitat de tenir un estil de vida alternatiu al que ens ofereix el consumisme?
- ♣ Quines crides i reptes em planteja la lectura d'aquest Evangeli?

He sigut afortunat per haver «treballat» colze a colze al costat de Cèlia, Marília, Montserrat, Rafi, Oriol, Jordi, Jaume, .. i amb la resta de components del Comitè General. Vull destacar el clima de germanor i amistat viscut en les moltes reunions, amb debats i discussions, i encara que les coses, algun cop, no ens hagin sortit prou bé ... mai hi ha hagut una recriminació i sempre comprensió i respecte. M'he trobat molt bé, gràcies per vostra bondat i paciència.

Ha sigut agradable comprovar el **prestigi del nostre Moviment**, la consideració per tothom de què ACO és rigorosa en els seus plantejaments; ho reconeixen tant des del món associatiu veïnal, com del sindical, de les ONGS, dels moviments germans, .. Vull destacar l'opinió excel·lent que els bisbes tenen dels nostres consiliaris preveres.

Aprofito aquesta oportunitat per fer una recomanació, que el butlletí d'octubre, en l'escrit d'Orientacions i objectius també recull, i és que **fem nostres els Reptes que en el passat Consell de Lleida** vàrem decidir junts. Alhora que treballem la prioritat de curs, hem de fer un repàs també a les Propostes d'actuació que ens planteja el Document Intern aprovat. Propostes d'actuació sobre l'Organització del Moviment, la Iniciació i expansió territorial, els Consiliaris/es, la Formació, la Comunicació interna i externa, ... Propostes que cal posar en marxa per aconseguir en els propers 3 o 4 anys **una ACO més eficaç (més ferma en la seva missió com a moviment evangelitzador)**. És important que els grups a través dels delegats/des que van assistir al Consell i amb els materials que publiquem, coneguïn aquestes propostes d'actuació i les facin seves; la complicitat de tots és necessària.

Quan preparava aquest escrit rellegia unes notes de Montserrat Sidera, la presidenta fins l'octubre del 2007, que ella va titular: «Algunes inquietuds que he tingut durant el meu servei i que continuen». Algunes d'aquestes inquietuds ja no hi són i d'altres han sigut recollides en els Reptes del passat Consell, crec que Montserrat i també Miquel Àngel estaran d'acord, anem avançant.

Una reflexió personal volia fer aprofitant també aquest espai. Crec que com a Moviment **hem de córrer algun risc**. M'explico, hem de participar més en els llocs de **debat intern de la nostra Església**, per poder fer arribar la nostra opinió, el punt de vista com a moviment obrer cristià que som, els nostres raonaments de com apliquem l'Evangeli avui a la societat on estem, i per poder entendre altres plantejaments també. Hem de dialogar, parlar i escoltar, de temes com la crisi econòmica, l'avortament, l'educació, la immigració en les trobades amb els altres moviments i amb els bisbes. El risc al que em refereixo és que nosaltres haurem fet arribar i difondre la nostra posició i raonaments, haurem de ser coherents, però també haurem de recollir altres raonaments dels germans en la fe. Potser pretendre ser radicals amb tot és una posició conservadora, còmoda.

Em diuen del Comitè General que no puc dir adéu i m'han encomanat la responsabilitat de la Comissió Internacional substituint a l'actual responsable també expresident d'ACO en Josep Sánchez. He dit que si.

Per enllestir aquest comiat, en aquest període de quatre anys s'han produït dos fets particulars importants dels que us vull fer partícips, un va ser la meva jubilació professional (joia i constatació de què ja pertanyo a la gent gran), i un altre el naixement de la filla de la nostra filla (es diu Maria i aviat farà dos anys, **una benedicció de Déu** per la nostra família).

Alfons Collado
Grup Mollet I, zona Vallès Oriental.

PREGÀRIA DEL MATÍ

Cant d'entrada

El Senyor és la meva força (cant repetitiu Taizé)

Evangelí

Sal de la terra i llum del món (Mt 5, 13-16)

Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal perd el gust, amb què la tornaran salada? Ja no és bona per a res, sinó per a llençar-la fora i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar un poble posat dalt d'una muntanya, i ningú no encén una llàntia per

que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel.

posar-la sota una

Comentari a l'Evangelí (extret de www.sacredspace.ie)

Jesús utilitza metàfores de contrast per parlar de la vida cristiana, metàfores que poden aplicar-se a la vida de cada persona i a la vida de l'església. De vegades som posats en el centre de l'escenari on tenim els nostres quinze minuts de fama: encara que de manera breu som llum per a altres, i ens cal pregar perquè quan estiguem en aquesta situació, siguem dignes de la nostra vocació cristiana. Gran part, però, de la nostra vida som sal i llevat, que treballen per al bé d'una manera discreta i amagada. La sal és una imatge menys atractiva que la llum. Tot i la recent mala premsa que ha rebut per part dels dietistes, ha

estat sempre, però, una matèria primera molt apreciada. Li dona gust al que és insípid, i porta interès i sentit al monòton dia a dia. De la mateixa manera que un nadó estava i ajunta tota una família; o la visita d'un vell amic desterra la tristesa i restaura l'entusiasme per a viure, una persona que és sal dona sentit i orientació a tots els qui l'envolten. Tot i això, puc perdre la meva salabror, ja sigui per l'auto-indulgència, pel pecat o per quedar-me massa centrat en mi mateix. Em cal llavors, demanar al Senyor, que em conservi sempre aquesta crida a ser sal per als altres.

Cant: El Senyor és la meva força (cant repetitiu Taizé)

Pregària

Senyor,
T'ofereixo aquest nou curs que comença.
Et demanem que continuïs fent-te present en les persones amb les que ens relacionem i sobretot que tinguem a mà les ulleres per veure't en l'interior d'aquestes persones. En aquests moments de crisi econòmica, necessitem més que mai, reforçar els lligams i la solidaritat amb els nostres germans i germanes. Ara, més que mai, hem d'aprendre a obrir-nos als demés i a convertir-nos en pà. Fes que siguem plenament conscients de la transcendència que té allò que ens vas ensenyar: que cada persona és el temple de Déu, del teu Esperit.

Dóna'ns energia i empenya per fer avançar aquest moviment de dones i homes que creiem en Tu i que sabem que amb Tu podem ser capaços de fer grans obres. Guia'ns en l'aprofundiment de la prioritat que hem triat per aquest curs.

Dóna'ns la coherència i l'honestetat necessària per mostrar-nos cristians com som allà on estiguem: a la família, a la feina, on fem algun voluntariat, al sindicat, a l'associació, a l'escola dels nens...

Dóna'ns la capacitat de persuadir i oferir amb alegria i convenciment l'ACO a aquelles persones que sabem els farà bé conèixer la Bona Notícia.

Quan arribi el cansament (que arribarà) i les ganes de replegar-se, ajuda'ns a reomplir el nostre pou interior a través de la pregària, de la vida en comunitat i parroquial, de la Revisió de Vida, de sentir-nos ACO i fer un moviment més fort.

Cant d'Entrada

**QUAN DESVETLLAREM ELS CORS
A LA VEU DEL DÉU VIVENT,
JUNTS RETROBAREM
LA FONT DE LLIBERTAT,
QUAN AIXECAREM LES MANS
PER CANTAR AL DÉU VIVENT,
JUNTS RETROBAREM
LA LLUM D'UN NOU DEMÀ.**

Ell sabrà trencar les armes.
Ell sabrà canviar els cors.
Ell eixugarà les llàgrimes.
Ell farà fugir les pors.

No més nit sobre la terra.
Ell vindrà com un gran foc.
No més odi ni més guerra,
Ell farà el món tot nou.

Ell serà Déu amb nosaltres.
Tot el mal ja haurà passat.
De les cendres i les brases
en farà nova ciutat.

Primera lectura

Isaïes 55,1-12

«Oh, tots els assedegats,
veniu a l'aigua,
veniu els qui no teniu diners!
Compreu i mengeu,
veniu i compreu llet i vi
sense diners, sense pagar res!
Per què gasteu els diners
comprant un pa que no alimenta
i malgasteu el vostre sou
en menjars que no satisfan?
Si m'escolteu, menjareu cosa bona,
tastareu amb gust el bo i millor.
Estigueu atents, veniu a mi.
Escolteu-me i viureu!
Pactaré amb vosaltres
una aliança eterna,
els favors irrevocables
promesos a David.
El vaig fer
testimoni davant els pobles,
sobirà i preceptor de nacions.

També tu, Israel, cridaràs
una nació que no coneixies,
i ells, que no et coneixien,
vindran corrents.
Vindran per mi,
el Senyor, el teu Déu,
pel Sant d'Israel que t'ha honorat.»
Cerqueu el Senyor,
ara que es deixa trobar,
invoqueu-lo, ara que és a prop.
Que l'injust abandoni el mal camí,
i el malèfic, les seves intencions!
Que tornin al Senyor,
que és compassiu,
al nostre Déu,
tan generós a perdonar!
«Les meves intencions
no són les vostres,
i els vostres camins
no són els meus.
Ho dic jo, el Senyor.
Estan tan lluny els meus camins
dels vostres,
les vostres intencions
de les meves,
com el cel és lluny de la terra.
»Tal com la pluja i la neu
cauen del cel i no hi tornen,
sinó que amaren la terra
i la fecunden,
i la fan germinar
fins que dóna llavor als sembradors
i pa per a aliment,
així serà la paraula
que surt dels meus llavis:
no tornarà a mi infecunda.
Realitzarà el que jo volia,
complirà la missió
que jo li havia confiat.»
Sortireu de Babilònia
cridant de goig,
i us conduiran en pau a casa vostra.
En veure-us,
les muntanyes i els turons
esclataran en crits d'alegria,
i aplaudiran
tots els arbres del bosc.

Al·leluia

AL·LELUIA, AL·LELUIA!
PLE DE VIDA CRIST ENS HA SALVAT:
ELL ENS PORTA L'ESPERANÇA.
AL·LEGREM NOS TOTS! AL·LELUIA!

Crist és el nostre Anyell Pasqual;
l'anyell que ha estat immolat,
Ell ha vençut el dol de la mort
i ha guanyat la llibertat.

Els apòstols han vist el Crist
ressuscitat d'entre els morts,
la fe en el testimoniatge d'ells
porta la salvació.

Submergits en la mort del Crist,
hem mort al món i al pecat.
Per l'aigua i el foc de l'esperit
el seu nom ens ha donat.

Si amb el Crist hem ressuscitat,
cerquem les coses de dalt.
Visquem, units amb tots els germans,
l'alegria i l'amistat.

Evangeli

Lectura de l'Evangeli de Jesús segons sant Mateu: 6,25-34

»Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells? ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforcí, pot allargar d'un sol instant la seva vida? I del vestit, per què us en preocupeu? Fixeu-vos com creixen les flors del camp: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles. I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més. No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.

Cant de Pau

Sigui la pau amb nosaltres
Sigui la pau amb nosaltres
Sigui la pau amb nosaltres
que resplendeixi sempre,
sempre en tots la pau.

Sea la paz con nosotros
Sea la paz con nosotros
Sea la paz con nosotros
que con nosotros siempre,
siempre sea la paz.

Que veña a paz a nosa terra
Que veña a paz a nosa terra
Que veña a paz a nosa terra
que a nosa terra, terra,
terra veña a paz.

Bakea beti gurekin
Bakea beti gurekin
Bakea beti gurekin
bakea beti, beti,
beti gurekin.

Hevenu shalom alejem
Hevenu shalom alejem
Hevenu shalom alejem
hevenu shalom, shalom,
shalom alejem.

Cant de Comunió

Jesucrist ens ha estimat com ningú mai no ha estimat.
Pels camins d'aquesta nit ens va guiant com un estel.
Quan partim el Pa sagrat, ens fa do del seu amor:
és el Pa de l'amistat, el Pa de Déu.

COS SAGRAT! «MENJA I SERÀS FORT».
CALZE SANT! «BEU LA MEVA SANG.
QUE JO SÓC LA VIDA, I JO SÓC L'AMOR».
OH SENYOR, REUNEIX ELS HOMES EN L'AMOR!

Jesucrist ens ha estimat com ningú mai no ha estimat.
Per a la gent de Natzaret era el fuster i era l'amic.
Amb les mans ha treballat, com fas tu i com faig jo.
Sap el que és amb la suor guanyar se el pa.

Jesucrist ens ha estimat com ningú mai no ha estimat.
Ara crida tots el pobles al festí de l'amistat.
Si confesses que és Senyor, et fa membre del seu Cos.
Ni la mort no ens podrà prendre el seu amor!

Cant Final

JUNTS ESCRIUREM
AMB LLETRES LLUMINOSES
LA HISTÒRIA DE LA NOSTRA
LLIBERTAT;
I JUNTS VEUREM
BRILLAR SOBRE LA TERRA
LA LLUM PER TOTS ELS OPRIMITS.

Un poble s'ha aixecat
per cridar justícia
un poble s'ha dreçat
per viure dempeus.

La solidaritat
ritma la nostra marxa.
La solidaritat
guia els nostres cors.

Al cor de la nostra vida
Jesús ens espera.
Per bastir junts amb Ell
la terra de Déu.

El món tot ens espera
L'Esperit ens avança.
Fem néixer primaveres
fem créixer matins.

«Plegats» és el nostre crit
per segar cadenes.
«Plegats» és el nostre crit,
nostre clam d'amor.

No deixis caure el braç
car el dia s'alça.
No deixis el combat
per un món millor.

Preparació Zona Sagrera-Sant Andreu

Ciertamente la crisis nos afecta a todas las personas, pero particularmente a la gente sin trabajo, y a las que pueden perderlo este año en una nueva regulación de empleo; a los pensionistas que ven reducidas sus pensiones, a los que engrosan las colas de Cáritas en nuestras parroquias, a los inmigrantes, a los jóvenes sin empleo o con uno que no les permite siquiera planificar su vida. Los marginados sin derechos, los hambrientos, los empobrecidos que son cada día más pobres, el grito de un planeta cada vez más deteriorado...

Ante este panorama oscuro en el que se hace difícil mantener la esperanza, nuestra confianza en Jesús obrero, y en la Buena Noticia que a través de Él nos ofrece el Padre, hace que los y las militantes de ACO nos sintamos llamados a:

Ser levadura dentro de la masa: Ser militantes en nuestros quehaceres cotidianos, en nuestros puestos de trabajo, en nuestro barrio. También desde nuestra afiliación a nuestro sindicato de clase, nuestro partido... Ser testigos de la Buena Noticia, que es Jesús, teniendo una mirada preferencial hacia los más débiles, los empobrecidos.

Hacer denuncia profética de todas las situaciones de injusticia y desigualdad que sufren millones de seres humanos en todo el mundo (hambre, paro, marginación social...) que ven atacada su dignidad de ser hijos/as de Dios.

Denunciar al sistema capitalista, responsable de todas estas desigualdades. Un sistema que tiene en el consumismo su arma más destructiva y que convierte al ser humano en una mercancía de consumo. Un sistema capitalista que está destruyendo la naturaleza.

Organizarnos para dar respuesta colectiva a todas estas situaciones que se viven en nuestras realidades más cercanas (barrio, trabajo, familia...), desde el convencimiento de que sólo organizados se puede superar el individualismo y generar respuestas más solidarias.

Acompañar todas las situaciones que la actual situación de crisis está acentuando: pérdidas de empleo, inseguridad para conservar el puesto de trabajo, inestabilidad para emprender proyectos... para conseguir plantear respuestas colectivas a todas estas situaciones.

Nuestro ser iglesia y miembros de la clase obrera nos hace vivir con esperanza la construcción de un mundo más justo y solidario, donde el ser humano sea la medida en torno a la cual gire la realidad, y no ser partes de un engranaje de consumo e insolidaridad. Queremos ser testigos de que otro mundo es posible, y no permanecer impasibles ante toda esta injusticia.

Nuestro compromiso es poner nuestra persona al servicio de los más sencillos, al servicio de los empobrecidos, queremos estar presentes en la realidad como fermento en la masa para *construir* el Reino del Padre. Con este fin nos organizamos, para dar respuesta colectiva ante todas estas llamadas que el Padre va haciendo en cada uno/a de nosotros/as.

Acció Catòlica Obrera
Rivadeneyra, 6, 8è - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 48 88 - Fax. 93 318 81 87
c/c: aco@treballadors.org
www.treballadors.org